

ĆMIEĆ (4) *vb impf*

inf ćmi(e)ć (3). *ϕ praet 3 pl subst* ćmiały (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Ściemniać się, ciemnieć, pogrążyć się w mroku; contenebrare, noctescere, tenebrescere Calep (4) :
Contenebrare – Noczniec, czmieć. *Calep* 251b; Tenebresco – Poczynam czmieć. *Calep* 1053b, 705b.

Fraza: »oczy ćmią« = *źle widzą* (1): Y innych młodych niemáło/ Tuż przed tobą vmierało. A tobie też oczy ćmiały/ Siły ząwždy wstawáły *BierEz* S2.

Synonim: nocnieć.

Formacje pochodne cf ĆMIĆ.

ZZie